

Vətənə arxa, yurda dayaq igidlər

Azərbaycanın müstəqilliyi, suverenliyi və ərazi bütövlüyü uğrunda gedən döyüşlərdə cəsarətlə vuruşmuş, canlarından keçmiş şəhidlərimizin xatirələrini uca tutmaq, adlarını əbədləşdirərək yaşatmaq, övladlarına, doğmalarına qayğı və diqqət göstərmək hər birimizin vətəndaşlıq borcudur. Çünki bu oğullar Vətəni ürəkdən sevdiklərinə görə öz həyatlarını, şəxsi mənafeələrini xalq, millət, torpaq yolunda qurban veriblər. Qəlbləri ilə, döyüşkən ruhları ilə torpaqlarımızın azadlığı uğrunda hər an vuruşmağa, düşmənləri məhv etməyə hazır olublar.

2020-ci il sentyabrın 27-də erməni təxribatı nəticəsində İkinci Qarabağ müharibəsi başlandı. Vətənin qeyrətli oğulları heç bir çağırış gözləmədən yurdumuzun müdafiəsinə atıldılar. Şanlı Azərbaycan Ordusu Silahlı Qüvvələrin Müzəffər Ali Baş Komandanı İlham Əliyevin sərkərdəliyi altında 30 ilə yaxın işğalda qalmış torpaqlarımızı düşməndən azad etdi. Qəhrəmanlıq tariximizə yeni səhifələr yazdı. Təəssüflər olsun ki, Vətənimizin azadlığı uğrunda gedən qanlı döyüşlərdə igid-igid oğullarımızı da itirdik. Bu rəşadətli oğullar son nəfəslərində cəsarətlə vuruşaraq gələcək nəsillərə nümunə olacaq qəhrəmanlıqlar göstərərək yurdumuzu işğaldan azad etdilər.

44 günlük Vətən müharibəsində bir evdən, bir ailədən iki qardaş - İman və Bəhrəm Məmməd zadələr də şəhid oldular. Onların keçdikləri qısa, amma şərəfli ömür yollarını vərəqləyəndə öyrəndik ki, böyük qardaş İman 1998-ci il sentyabrın 14-də, kiçik qardaş Bəhrəm 2000-ci il aprel ayının 18-də Lerik rayonunda dünyaya göz açıblar. Xəzər rayonu Binə qəsəbəsindəki 117 nömrəli orta məktəbdə oxuyublar. Hər ikisi ali təhsillərini Rusiyada alıblar. Qardaşlar çox vətənpərvər olublar, qoynunda dünyaya göz açıdıqları Vətən torpaqlarını ürəkdən sevilər. Buna görə də qürbətə də ölkəmizi layiqincə təmsil ediblər.

Şəhid atası Elman Məmməd zadə həmin xoşbəxt günlərdən söz açaraq dedi ki, uşaqların ikisi də kiçik yaşlarında idmana böyük maraq göstərirdi. İman ağır atletika, Bəhrəm isə cüdo ilə məşğul olurdu. Hər ikisi dəfələrlə iştirak etdikləri yarışlarda yaxşı nəticələr göstərərək medal və diplomlar qazanırdılar. Bir dəfə Bəhrəm iştirak etdiyi beynəlxalq cüdo yarışının finalında erməni rəqibini məğlub edərək birinci pilləyə çıxmışdı. Onun qələbəsi şərəfinə üçrəngli bayrağımız ucaldılmışdı. Həmin gün onun sevinci yerə-göyə sığmırdı. Ali təhsillərini başa vurduqdan sonra 2019-cu ildə oğullarım Vətənə qayıtmışdılar. Həmin ilin iyulunda övladlarım hərbi xidmətə çağırıldılar. İkinci Qarabağ müharibəsi başlayanda onların ikisi də xid-

mətəydilər. Elə ilk günlərdən övladlarım torpaqlarımızın azadlığı uğrunda vuruşmağa başlamışdılar.

2020-ci il oktyabrın 27-də Qırmızı Bazar ətrafında gedən gərgin döyüşlər zamanı övlad-

lارının ikisi də şəhid oldu. Bir an belə bir-birindən ayrılmayan İman və Bəhrəm döyüşlərdə də ölümün gözüne dik baxıblar. Komandiri İmana deyib ki, siz iki qardaşsınız, bir-birinizi qorumalısınız. Oğlum ona cavab verib ki, burada yüzlərlə qardaşımız var, hamımız da torpaqlarımızın azadlığı uğrunda vuruşuruq. Bir-birimizi də qorumağa çalışırıq. Mənim üçün oğullarım haqqında keçmiş zamanda danışmaq çətin-dir. Yeganə təsəllimiz odur ki, övladlarım Vətən uğrunda şəhid olublar. Bəhrəmlə İman heç vaxt bir-birlərini tərk qoymazdılar. Heç ölümün də onları bir-birindən ayırmağa gücü çatmadı. Təhsilləri də, xidmətləri də, döyüş yolları da, şəhidlikləri də bir oldu. Övladlarım-la qürur duyur, həmişə onlarla fəxr edəcəm.

Şəhid atası Elman kişi söhbət zamanı İman və Bəhrəmin komandirləri ilə olan görüşünü də xatırladı. Dedi ki, komandirləri görüşəndə mənə qucaqlayıb bəgrinə basdı. Söylədi ki, döyüşün gedişində Bəhrəmlə birlikdə mən də yaralandım. Güllə Bəhrəmin qolundan, mənim isə ayağımdan dəymişdi.

Ona hospitala getmək tapşırılsa da, Bəhrəm qardaşı İmanı tərk qoymayacağını demişdi. İlk tibbi yardım göstərildikdən sonra döyüşə qayıtmışdı.

Anaları Hicran xanım kədər dolu səslə danışaraq dedi ki, Vətən üçün canını fəda edən iki qəhrəman oğul böyütdüyümə görə çox qürurluyam. Torpaqlarımızın azadlığı uğ-

silahdaş olaraq hər birimizin başını uca etdilər, qəhrəmanlıqları ilə adlarını əbədləşdirdilər. İman və Bəhrəm bu gün tərk mənim deyil, Azərbaycan xalqının şəhid övladlarıdır".

Daha sonra sözüünə davam edən şəhid anası dedi ki, uşaqlar arasındakı sevgi və bir-birinə sıx bağlılıq bizi valideyn kimi həmişə qürurlandırır. Onların hər işdə bir-birlərinə dayaq olmaları bizə könül xoşluğu verirdi. Hətta telefon danışığı zamanı böyük oğlum İmandan "oğlu"nun (Bəhrəmi nəzərdə tutur) sözüünə baxıb-baxmamasını soruşardım. Bəhrəmlə danışarkən "ata"nın (İmanı nəzərdə tutur) ona diqqət göstərib-göstərmədiyini ilə maraqlanırdım. Son telefon danışığımız zamanı onlar dedilər ki, ana, şəhidlərimizi heç vaxt unutmayın. Biz həmin vaxt övladlarımızın dediklərini o qədər də anlamırdıq. Amma indi oğullarımın nə demək istədiklərini yaxşı dərk edirik. Onların timsalında bütün şəhidlərimizlə qürur duyuruq. Bütün şəhid analarına demək istəyirəm ki, başlarını dik tutsunlar, məğrur dayansınlar, qamətlərini heç vaxt əyməsinlər. Ölkəmizdə şəhidlərimizə, onların adlarının əbədləşdirilməsinə göstərilən diqqət biz valideynlərə böyük təsəlli verir.

İkinci Qarabağ müharibəsində göstərdikləri qəhrəmanlığa və igidliyə görə İman və Bəhrəm Məmməd zadə qardaşları Azərbaycan Prezidenti İlham Əliyevin müvafiq sərəncamları ilə "Vətən uğrunda", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Cəbrayılın azad olunmasına görə" və "Füzulinin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunublar.

Vətən uğrunda canını qurban vermək insandan böyük fədakarlıq, cəsarət və şücaət tələb edir. Şəhidlər cəsarət və hünərləri ilə bunu bacarıdılar. Ölümün gözüne dik baxdılar. Buna görə də canları və qanları ilə xalqımıza Zəfər sevinci yaşadan oğullarımıza əbədi olaraq borcluyuq. Hamımız onların xatirəsinə yüksək ehtiram göstərməli, keçdikləri həmin ömür, həmin döyüş yollarını dərinlən öyrənməli və bu cəsur oğulları gələcək nəsillərə tanıtmalıyıq. Vətənə arxa, yurda dayaq olmuş oğulları heç vaxt unutmamalıyıq.

Vahid MƏHƏRRƏMOV,
"Azərbaycan"